

~~12LNK.~~

3

MAGLAWZ

Ú V O D

Dostává se Vám do rukou další číslo časopisu Punk Maglajz. Oproti předešlým je poněkud tučnější a zaměřujeme se zde na více témat. Rozhodli jsme se například otisknout určité dopisy, které jsme obdrželi /nikoliv poštou/, nejde ani tolik o dopisy, ale vlastně o jakousi úvahu či reportáž.

Dále jsou tu zveřejněny texty skupin a tímto vyzýváme všechny skupiny z této branže, kterým se časopis dostane do rukou, aby nám nějakým způsobem své texty doručily, jestliže máte zájem o jejich zveřejnění.

Také znovu upozorňujeme určitou část čtenářů, že opravdu nemůžeme vyhovět požadavkům co se týče odběru časopisu. Maglajz vychází ve velmi malém nákladu a tyto požadavky nemůžeme splnit, i když bychom rádi vyhověli. Díky za pochopení a poslední upozornění, a to že další číslo vyjde asi červenec - srpen.

P U N K ' S N O T D E A D

R E D A K C E

V Z P O M Í N K O V É
P R O F I L Y

BUZZCOCKS

/bazkoks/

1. Howard Devoto-voc, Pete Shelley-g,voc, Steve Diggle-bg,
John Maher-dr,
2. Pete Shelley-voc, Steve Diggle-g, Steve Garvey-bg,
John Maher-dr

Jedna z prvních punkových kapel, pocházející z Manchesteru. V prvním obsazení natočila dva legendární punkové siggly Spiral Scratch a Orgasm Addict, pak Howard Devoto odešel a založil skupinu Magazine. Reformovaný soubor je založen na osobě inventivního skladatele Petera Shelleyho. Jeho sólová alba jsou instrumentální ambientní hudbou. Rozpad Buzzcocks na jaře 1981.

- Diskografie: 1/ Another Music In Different Kitchen /EMI, 1978/
2/ Love Bites /Emi, 1978/
3/ A Different Kind Of Tension /EMI, 1979/
4/ Tensions /EMI, 1980/
5/ Singles Going Steady /EMI, 1980/
Peter Shelley:
6/ Cinema Music and Wallpaper Sounds /New Harmones,
1978/
7/ Free Agents /Groovy, 1979/
8/ Skyzen /Groovy, 1980/
9/ Homosapien /Island, 1981/

Ů T R Ž K Y

Tento rok při příležitosti deseti let punku a vzniku skupiny SEX PISTOLS vydala firma Virgin Records výběrové LP "sexuálních pistolí" s názvem Live Woldwide. Na LP jsou mimo nejznámějších hitů natočené i rozhovory se Sidem Vicousem, které byly pořízeny při hostování skupiny v Dánsku.

Pražská skupina PLEXIS se po kratší pauze obnovila a začala opět vystupovat. Spolu s nimi i řada dalších starších i novějších a znovuoobnověných pražských skupin. Některé z nich prý mají nevalnou úroveň, ale názor na ně si jistě utvoříte sami při návštěvě jejich příležitostných vystoupeních /V3S, PND/. Další skupiny vám můžeme pouze jmenovat a doporučit: F. P. B., Visací zámek.

Jiří Hrubeš /t.č. G. B./ zaujal pozici za bicí soupravou ve skupině Jany Kratochvílové, kterou postavila ve Velké Británii. Klávesy zde obsluhuje Pavel Trnavský a kytary hrají jejich britští kolegové. Skupina natáčí LP a na léto má naplánované první turné po Anglii. Kratochvílová bude vystupovat pod uměleckým jménem Joan Paps /Papežka Johana/ a její deska by měla letos přijít na trh. Necháme se překvapit, jak se Čechům podaří prorazit na britskou rockovou scénu/příp. škatulka - New Wave/.

Dne 1. února proběhla ve Zborné u Jihlavy akce k uctění památky Sida Vicouse. Vystupovaly zde skupiny HRDINOVÉ NOVÉ FRONTY a FRANTA MAST. Do role předkapely byla postavena v kratším programu dnes již neexistující novovlnná formace Sidol. Sál byl vyzdoben Sidovým portrétem a další řadou různých plakátů. Celá akce proběhla v menším měřítku, ale i přesto byla skvělá. Z pásku tu zazněl i hlas Sida Vicouse ve skladbách vybraných z LP Sex Pistols - The Great Rock 'n' Roll Swindle. Bohužel i zde se vyskytl problém a akce musela být zkrácena vzhledem k reakci místních "hroud", které nemínili tolerovat "hlučnost" skupin.

/TYP NA LP/

RUBELA BALLET - Atlast Its Play Time

se jmenuje poslední LP této skupiny. Rubela Ballet - poměrně mladá new punková skupina se vyhoupla v posledních měsících dosti nahoru. V minulosti na sebe upozornila již asi dvěma alby v letech 1983 a 1984. Jejich skladby byly zařazeny i na výběrové desky s názvem Punk and Disorders /Punk a výtržnosti/.

LP má zvláštní, střídavou atmosféru místy působí trochu tajemnou náladou a těžko bychom hledali vzory z kterých tato skupina čerpá. Na desce je celkem devět skladeb, které jsou většinou vzájemně propojeny přednatočenými pásky, které taky končí obě strany a to až do samého vypnutí desky. Hned prvním dojmem zaujmou posluchače skladby: Lásky života, Podvodník, Vlák smrti. Ostatní skladby však nejsou o nic horší. Skupina na desce neuvádí svoje jména, ale jako muzikanti dokazují své nesporné kvality. Tvoří ji čtveřice muzikantů, z nichž dva jsou dívky, které obstarávají i vokální projev. Hrají ve složení kytara, basa, bicí.

I obal desky je skvělý, přední stranu tvoří fotografie skupiny a zadní jakýsi malířský výtvar nanejvýš pětiletého dítěte. Rubela Ballet hraje vynikající současný punk a z desky je i cítit nefalšovaný punkový nádech právě jejím tvořením. Deska vás jistě zaujme, byla natočena v roce 1985 a jestli se vám jí podaří sehnat, můžete se opravdu těšit na perfektní poslech.

ANARCHY IN THE U. K.

/Anarchie ve spojeném království/

Jsem antikrist
Jsem anarchista
Nevím co chci
ale vím jak toho dosáhnout
Chci ničit kolemjdoucí
protože chci bejt anarchie
žádněj přítuinej pes!
Anarchie pro spojený kralovství !!!

Možná jednou přijde,
Přijdou horší časy
zastaví se provoz.
Tvuj sen o budoucnosti
je plán nákupu....
.... a já chci bejt anarchie!!!!

Kolik bylo třeba,
abys dostal co potřebuješ?
Já používám to nejlepšíc, používám anarchii!
Protože chci bejt anarchista !!!
Je to jediný řešení !
Je to snad M.P.L.A. ?
Je to snad U.D.A ?
Je to snad I. R. A. ?

Já myslel, že to je spojený království???
Nebo jiná země !!!
Já chci bejt anarchista !
Pochcat to všechno !!!
Rozmlatit !!!
Chci ANARCHII !!!!!

STRAŠNÁ POVÍDKA

V holém, zimní smrtí zohyzděném parku černačícím se před domem, byla tak a pustota březnové noci a na starý sníh se spášel poprašek nového, bílý a hebký jak labutí peří.

Oni - ví se jen tolik, že byli dva - seděli od večera v parku, čekali na tu nejtiššíhodinu.

A dům ostřežitě hleděl do temného parku spoustou razevíce-ných oken: stará Francouzka s kaštanovou parukou a s rečima očima, ponechaná v domě úplně sama, protože panstvo odjelo do města, cítila zlověstnou přítomnost těch, kteří ji hlídali: rozsvítila ve všech pokojích, jichž bylo mnoho a všechny velké; rozhodla se, že celou noc nebude spát a přecházela stále z pokoje do pokoje, po celém tom přízračném domě, třeptícíc se lampami a svícný.

Nejstrašnější bylo, že místo aby šla do suterénu, kde spala panská a předlens, nebo do čeledníku, kde nocovalo služebnictvo, místo aby k sobě někoho zavolala, chodila jen z pokoje do pokoje, protože už s jistotou věděla, že je s ní konec, a dokonce si umalu psát lístečky.

Psala:

"Čtvrt na jednu. pořád chodím sem a tam. Cítím, že jsem ztra-cená. V sadě někde je. Víš dokonce, že jsou dva..."

"Právě odbíle jedna - dole, na velkých hodinách ve vestibulu. Odbíle tak strašně a slavnostně... Jeden z nich je malý, nohy má klivé jako jezevčík. Nebudu ale celou noc apát, budu se bránit..."

Hrála na klavír caka-walk- mnohkrát se dala do hraní, hrála bouřlivě, se zoufalou veselostí, a stále toho nechávala....

"Hraju caka-walk jako šílená," psala, "noje hrůza už hraničí s extází - ani jednou nejsem s to dohrát do konce..."

Tak se v pracovně přehrabovala ve skříní s knížkami, dívala se do nich a házela je na podlahu, všechna dvěčka nechala zotvíra-ná, hledala něco ke čtení a nakonec si vybrala svazek Reclusova zeměpisu.

Na psacím stole pána domu nechala ještě jeden lístek:

"Můj bože. Proč sis sám tou obětí být já? budu se bránit, ži-vou mě nedotnou!"

S Reclusem v ruce se nastáhla na satánovou pohovku v pracovně, otevřela knihu, chvíli četla, dokonce si i pár míst zaškrtila tuž-kou, a pak náhle - to se ví, že náhle - usnule.

A na té ponovce jí také ráno našli - spodřiznutýa hrdlem, bez paruky, s holou lebkou, s divokýma rečima očima - obrácejícma v sloup, užasiýma.

Tabulky ve dvojitých dveřích salónu, vedoucích do sedu, na balkón, byly vymáčknuté, vyndané. Vítr vál do salónu, nesl z bě-lajícího se parku čalednou mlénou páru, a celý dům plnul světly, žlutnoucíma v bledém svitu sycravého a bílého mlavého dne.

Kdo jí podřezal? A proč?

Podřezali jí oni, ti dva, co seděli v parku. Ale proč - to je nepochopitelné: nic neodnesli, jediné věci se nedotkli.

Jisté je, že byli dva. Dokazovaly to blátivé mokré šlápoty, které po nich zůstaly na parketách, a stopy toho jednoho byly dost neobvyklé, daleko od sebe, nesymetrické.... Nepochybně na-pedal na nohu. Byli dva. Ale co to bylo za lidi? To nikdo neví, nenesli je, nechtyli.

A dlouno, dlou se mi zdálo, že něco strašnějího než tenhle příběh jsem nikdy neslyšel, že ani nic strašnějího nemůže být. Kolik let jej znám, kolik let si jej pamatují?

Přece jen to nejstrašnějí na světě je člověk, jeho duše.

A vzláští te, která když provedla svůj strašlivý čin, když ukojila svůj setenský ontic, zůstane navždy neznámá, nedopsaná, neodhalená.

Kde teď jsou ti dveře? Vždyť je zcela možné, že jsou do teď neživu, někde něco dělají, chodí, jedí, povídají si, smějí se a kouří!

Ú T R Ž K Y

Jihlavské skupiny HNF /punk/ a Z5 /alternativa/ se na tento rok řádně vyzbrojují novými programy a řadou nových songů. Skupina Z5 vypracovala celý nový program a máme se prý na co těšit. Jejich první program vyšel na kazetě "Pro Z5měny". Název nového programu zatím není zveřejněn a skupina všechno drží pěkně pod pokličkou.

I skupina HNF má nový pořad. Předešlý nesl název "Na barykádách z popelnic" a na rozdíl od Z5 nebyl natočen na samostatné kazetě, ale pouze zachycen živě v přidružení s jinými skupinami. Název nového pořadu je: "Hlas Jihomoravského kraje" a skupina se chystá k jeho natočení na samostatnou kazetu a bude doplněn i staršími skladbami. Kazeta ponese výstižný název "Válka". V hráčských obsazeních nedošlo ani u jedné skupiny k žádné změně a obě kapely většinou vystupují společně na různých akcích formami dvojkoncertů.

Skupina VISACÍ ZÁMEK se po dlouhé odmlce dala opět dohromady. Zámek je prý skvělý a na koncertech mají doslova narváno. Mimo starších skladeb má skupina v repertoáru i řadu nových songů. S Visacím zámekem vystupuje i nová pražská skupina PND /Punk No Dead/.

V poslední době kolují zvěsti o vzniku tří nových kapel s názvy Továrna absolutno, S.A.G., u třetí se nám dosud název nepodařilo zjistit.

S.A.G. /Společnost absolutních géniů/ by podle informací měla stavět svá vystoupení zejména na textech a používání nových prostředků, své by snad měla sehrát i scénická výprava. O Továrně absolutno nevíme prakticky nic, jen by měla mít nejnižší věkový průměr. Poslední skupinu by měli tvořit muzikanti sdružení kolem známého "mládkologa" Hengysty. Měla by nám oživit doby trochu vzdálené - rock n' rollem. Doufáme, že v příštím čísle vám budeme moci přinést více informací o těchto kapelech, včetně konstatování, že nadále působí a intenzívně tvoří. Všechny by měly mít premiéru v půlce měsíce dubna.

/TYP NA LP/

BILLY IDOL - Vital Idol

Vital Idol se jmenuje poslední loňské LP Billyho Idola. I když Idol sám se prakticky odvrhl od punkové hudby, nedá se zde zapomenout na jeho dřívější působení ve skupinách Chelsea a především Generation X v letech 77 až 79. Idol patřil k první punkové avantgardě.

Deska samotná je výběr, je to průřez skladeb z LP Rebel Yell, Hot in The City, avšak tyto skladby jsou zde jinak nahrány, namixovány a hudebně upraveny. Deska má svižný a šlapavý charakter, je to jakási forma nenáročného "post punku" či "pop punku" nebo jak se všm těm modernějším odnožím punku říká.

Steve Stevens - jeho dlouholetý soukmenovec a především přítel na desce působí jako kytarista a zejména textař. Jako kytarista je vynikající, což dokazuje i na této desce - Vital Idol /Jedině Idol/.

Billy Idol - v Anglii přezdíváný "Yankye", v USA /kde teď žije/ mu říkají "British punkye". Billy žije se zpěvačkou Pari, která na desce natáčela veškeré klávesové nástroje.

Poslech desky je lehčí a vůbec LP je dělano dosti spotřební konzumní a prodavatelnou formou na rozdíl od skupin např. Dead Kennedys či Rubela Ballet. Přesto deska má svoje kvality a LP vám doporučujeme.

Natočeno New York 85, DM - 18

O Z V Ě N Y

Nejsem žádný zvláštní řečník a už teprve ne spisovatel, některé věci mě však přinutili vyjádřit touto formou svůj názor.

V poslední době jsme začali být svědky pořádání koncertů i u nás v Jihlavě /Henčov, Zborná I, II za účasti punkových a alternativních kapel - viz jiné články Maglajzu/. Není to sice často, ale přesto děkuju alespoň za to málo. Dá se říci, že za to vděčíme ze značné části místnímu hnutí punku. Jsem rovněž rád, že konečně alespoň část muzikantů snad dostala rozum a nesnaží se získat Zlatého slavíka /směšné jak dokáže působit propaganda/a zkouší hrát a přitom nesnižovat kvalitu předváděné produkce /mám na mysli svobodu hudebního i textového projevu, což nelze říct o kapelách, které procházejí sítím přehrávek. Zde je možno uvést příklad kapely Budík, kde muzikanti mají určitě větší talent, než jaký ukazují na zábavách/. Ono je k tomu asi opravdu zapotřebí osobní zkušenosti - viz zásah našich jihlavských kulturních orgánů ve Velkém Beranově, aby lidi poznali, že nemá vůbec cenu s někým smlouvat, "hokynařit", zvláště ne v oblasti umění. Proto díky za tento zásah. Ostatně možná, kde by byl punk nebýt obdobného zásahu v našem tisku /Tribuna/, možná bychom se dnes na něj dívali v televizi.

Je rovněž směšné tvrdit o punku, že je to propagování fašismu. Samozřejmě někde to třeba na první pohled tak vypadá, ale potom bychom museli připustit, že kdo má dlouhé vlasy je nakonec flákač, narkoman atd. I když i to už jsme mohli slyšet kdysi v 70. letech a dokonce i vidět v televizi a přečíst si to v Mladém světě. Podle mého názoru jde vlastně o jednu věc, která je stejná už pěkně dlouho /ať už to je potírání jazzu či rocku a to nejen u nás, ale v celém světě/. Cokoliv nového a samostatného je totiž nebezpečné a proto se musí potírat. Pokud opravdu netoužíme po metách v naší pop-music, po penězích či autech, dá se opravdu ještě tvořit a podílet se na tvoření.

Připadá mi to, jak když sedí ve vlaku na jedné sedačce 3 a na druhé 4 lidi. Jeden z těch 4, si říká - co bych se tady mačkal, když naproti je volné místo a sedne si naproti. Je smutné, když existují ještě lidé, kteří si myslí, že se

opravdu musí něco změnit, pokud někdo nějak jinak vypadá.

Byla by škoda, kdyby se snaha skupin lidí v Jihlavě /nejen punku/, kteří se začínají snad trochu rozhoupávat, skončila jen u muziky. Je zde i mnoho dalších možností - například ve fotografii /jsem zvědav na připravovanou kolekci fotografií/, v divadle či filmování, jsou zde i možnosti environmentů a happeningu.

I přesto, že většina lidí, kteří se snad na tomhle všem podílí /nemluvím o těch, co o tom mluví a vedou žabomyší války/ bude mít za pár let úplně jiné starosti, zůstávám optimistou. Snad alespoň někomu z toho něco zůstane i kdyby to byl jeden člověk.

Teď se mi v hlavě vybavila taková jedna větička, kterou jsem nedávno slyšel: 'Optimismus, to je nedostatek informací'. Tak jak to je?

Shrnul bych to jednou větou, kterou jsem slyšel na polském filmu Sexmise - Nechte si své pilulky, chceme žít bez nich. Opravdu, nechte si své televize, rádia, organizace; my chceme dělat muziku a nejen tu bez nich.